

ÚMYSL APOŠTOLÁTU – ŘÍJEN 2024

Celosvětová síť modlitby s papežem
ČESKÁ REPUBLIKA

Denní modlitba apoštolátu

*Nebeský Otče,
kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který
ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa,
ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.
Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi
sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho
Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť
zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:*

ÚMYSL PAPEŽE – ZA SPOLEČNĚ SDÍLENÉ POSLÁNÍ

Modleme se, aby si církev nadále všestranně osvojovala synodální způsob života vyznačující se společnou odpovědností za růst spolupráce, jednoty a poslání sdíleného mezi kněžími, řeholníky a laiky.

Po vynálezu knihtisku se mnozí stali aktivními čtenáři; digitální revoluce z nás všech nadto učinila tvůrce textů, jež mohou číst statisíce lidí. Ne všichni čtenáři se však naučili číst hlouběji, ne všichni autoři mají co říct. Sdílíme neodbytný dojem, že kultura vzájemné rozpravy leckdy postrádá úctu k druhým. Tato skartační kultura, jak ji papež s vtipem jemu vlastním nazývá, proniká, chtě nechtě, do života církve. Osvojování si synodálního způsobu života jde proti proudu. Vyžaduje mnohem hlubší obrácení každého z nás, než jsme ochotni si připustit: živé obrácení srdce – a o to papež František v církvi usiluje. Závěr druhé fáze synody otevírá fázi nejdůležitější: fázi realizace. V čem spočívá? Synoda nemá za úkol vše, co církev trápí a čím dnes strádá, vyřešit. Jejím plodem má být schopnost naslouchat a nechat si poradit. Zde je počátek: svobodněji společně hovořit, aby odpovědní mohli lépe rozhodovat. A jak se nebát ani toho, když padají opěrné sloupky, ve které jsme vkládali své jistoty? Východisko hledáme v Ježíšově Srdci. Zde roste odpovědnost společně sdílená.

NÁRODNÍ ÚMYSL – ZA SYNODU O SYNODALITĚ

Modleme se, aby setkání synody v Římě prospělo církvi po celé planetě.

Původní řecké slovo pro planetu znamenalo *tulák* – dávní antičtí astronomové jej použili pro oběžnice ve vesmíru. Planety jsou v pohybu, země je stálící, pevnou jistotou. Vztah celého světa a vesmíru s místem, kde pobýváme, je něco živého, nikdy ne hotového. Přesto někdy ustrneme v horizontu svého vlastního zaběhaného „oběžného systému“ a nedokážeme se zadívat i za hranice naší místní církve. Můžeme se pokusit stát se „synodálními tuláky“. Jak? Vděčně Pánu poděkovat za tak velikou rozmanitost v těle církve, která pojme zcela odlišné mentality; prožívání jha a břemena vlastních problémů odlehčit tím, že je vložíme do Ježíšova Srdce; pokusit se nést břemena druhých – v první řadě duchovně, v modlitbě a oběti za druhé; rozšířit si obzor četbou; spoléhat se na to, že Pán má synodu i církev na celé planetě plně ve svých rukou.

NALÉHAVÝ ÚMYSL

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*